

Midnattsropet

Nr 18 - 1974 - årg. 14 - pris kr 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Klart för lokalinvgning på Gamla Bro — mitten —

Bernhard inbjuder folket på gatorna i City

I efter- skördens dagar

Dag Blomqvist, som skrivit dagboken denna gång har varit den drivande kraften under uppbyggnadsarbetet på Gamla Bro. Här har vännerna i Örebro fått välbehövlig hjälp. Peder assisterar.

Måndag: Reparationsarbetet kom kanske inte igång nere i den blivande lokalen så tidigt som vanligt idag. Jo, Gunno kämpade redan när jag kom ner, med murdekoren i taket. Han hade hunnit bra. Men så hade han jobbat hela dagen i lördags också. Han reser ju på tisdag till Israel och blir borta två veckor, och han ville hinna så mycket som möjligt. Invigning av lokalen skall vi ha den 19 oktober och då ska ju allt vara klart, Få se hur det går.

Mose och Kader kom först på eftermiddagen, därför att dom varit med på pappersinsamlingen. Det är ett bra komplement till att dryga ut ekonomin med och en verksamhet som synes bara växa och bli större. För att inte tala om kontakterna som knyts med ortsbefolkningen...

På kvällen samlades det till arbetsmöte på Gamla Bro, och jag tackar Gud för dessa möten. Där går det igenom allt som ska göras och allt som inte blivit gjort. Tillrättavisningar för försumligheterna och förslag till ändringar. Allt diskuterades igenom.

Sedan fattade vi beslut om bildandet av en firma under arbetsnamnet Pilgrims-tjänst. Alla var eniga och klockan i Klara kyrktorn klämtade sent när mötet var över. Vi var lyckliga över att äntligen en så försummad sida av verksamheten hade

lagts tillrätta och vi likt Paulus skulle kunna arbeta med våra händer också inom församlingen för att kunna försörja oss och våra medarbetare. Ja, kanske även andra församlingar. Precis som Paulus. Allt enligt Ordet.

dagboken

Platsen är Johannelund idag tisdag. Och efterskörden begynte väl på riktigt allvar idag när morötterna, kålrötterna, palsternackorna, rödbetorna, broccolin, rödkålen och vitkålen togs upp. Under sommaren och sensommaren har det plockats lite då och då av vad trädgården gett som till exempel till Malmköpingsveckan, då vi kunde plocka bortåt 600 salladshuvuden.

*

Onsdag: Allt och överallt luktade det av plast och aceton idag på Gamla Bro, och många undrande sökte sig ner till lokalen för att se vad som gjordes. Det var inplastningen av dopgraven som börjat. Snabbt och säkert arbetade en man från Piteå. "Så nu skulle det hålla att döpa hela

Stockholm i den", upplyste han. Ja tack! Gud låt det så ske.

*

Idag torsdag åkte Einar, Kjell Roos och jag med en annan broder ut till ett lantställe drygt 4,5 mil norr om Stockholm. Vi skulle titta på en ladugård som stod tom och som Maranata skulle få disponera. Men det fanns ingen åker och bostadsfrågan var dåligt löst med utetolett t. ex. och vatten att hämta 300 meter längre bort ur en brunn. Men vi får väl avvakta och se, kanske Gud har något mer praktiskt i beredskap.

*

När fredag kom och dopgraven hade målats för andra och sista gången, medan vi kämpat med murdekoren på väggarna och i taket, var allt utstädat och iordningställt för sprutmålningen. Själva sprutmålningen tog bara några timmar. Sedan var allt vitt i taket och på väggarna förstås, men även golvet var täckt av ett vitt damm. Och sedan hur håret och skägget såg ut! Mose kämpade tappert med att förse sprutaggregatet med färg. Svart var han förut, men vit blev han. Näja, det gick ju att tvätta bort.

Sången och lovprisningen tonade ut

ifrån gatulokalen. Det var ett speciellt möte för de äldre i församlingen, de som inte orkar ut på kvällsmötena. Av sången och deras glada ansikten att döma hade det betytt mycket för den ensamme pilgrimmen att få träffa och tala om Jesus och äta en bit tillsammans. Ja, hur ljuvligt det är att få möta på väg emot Jerusalem en återlöst syskonskara när ensam man vandrar hem. Ja, det är som en fläkt ifrån ovan ...

Gud – kom och sota i Örebro!

Lördag i Örebro. En fluga surrade borta vid fönstret denna lördagsmorgon och utifrån genom det öppna fönstret i rummet bredvid hörde jag fågelsång. Tapeterna var av ett äldre datum men ändå rena. Däremot hade taken gulnat och spruckit på vissa ställen. Kakelugnarna stod där som vaktposter från en svunnen glansperiod, då madam Fihn styrde ut ifrån köket, rundade järnspisen och gled in i stora salen. Golvtiljorna knarrade men det störde inte utan gav istället intryck av att allt var rejält och stabilt.

Jag ligger nu och skriver ute i stora salen, som nu tjänstgör som bönesal. Elden i järnspisen och kakelugnarna har för många år sedan slocknat. Och många väckelser har genom tiderna bloosat upp här i Örebro, men kyrkorna står nu där som kakelugnarna nu står: tysta och kalla och fulla med svart förbränt sot.

"Sotarna hade varit här igår", sa Per-Arne, och pekade på den stora kassen med sot som stod i köket när jag kom i natt." Så nu går dom att använda igen, utom den i stora rummet, ty där har det rostet sönder en del." Gud, kom och sota i Örebro! Men "kakelugnarna" är väl för sönderrostade och spruckna för att längre kunna göra tjänst.

Maranataelden brinner redan i Örebro och här nere vid Nygatan har några ungdomar från Stockholm flyttat in. Tre lägenheter har dom hyrt och en affärslokal. Affärslokalen ska dom dela av, så att ena halvan blir bibelshop och den andra ett bokkafé. Det är detta med mellanväggen jag hjälper dem med. Stora stockar har dom fått från ett rivningshus och fint tror jag verkligen det kommer att bli.

Så har då även Örebro fått ett ställe dit var och en kan gå och läsa och lyssna till ett fulltonigt evangelium, i dessa efterskördens dagar innan Jesus kommer.

korset

Om någon vill efterfölja mig, så för-sake han sig själv och tage sitt kors på sig var dag; så följ han mig.

Luk. 9:23

Ty talet om korset är visserligen en dårskap för dem som går förlorade, men för oss som bliva frälsta är det en Guds kraft.

1 Kor. 1:18

Judarna begära tecken, grekerna ås-tunda visdom, vi åter predika en kors-fäst Kristus.

1 Kor. 1:22, 23

Korset är det enda som kan tillintetgöra vår gamla människa.

Vi veta ju detta, att vår gamla männi-ska har blivit korsfäst med honom, för att syndakroppen skall göras om intet, så att vi icke mer tjäna synden.

Rom. 6:6

Jesus Kristus såsom korsfäst, är Guds kärlek till hela mänskligheten.

Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås ...

Joh. 3:16

... vilken utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdig-görelses skull.

Rom. 4:25

Genom korset bröts (skiljemuren) ovänskapen mellan juden och greken för att han skulle åt dem *båda, för-enade* i en enda kropp, skaffa försoning med Gud, sedan han genom *korset* hade i sin person dödat ovänskapen.

Ef. 2:16

Men det var våra sjukheter han bar, våra smärtor, dem lade han på sig, medan vi höllo honom för att vara hemsökt, tuknad av Gud och pinad. Ja, han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärning-ars skull; näpsten var lagd på honom, för att vi skulle få frid, och genom hans sår bliva vi helade.

Jes. 53:4, 5

Ty det behagade Gud att låta all full-het taga sin boning i honom, och ge-nom honom försona allt med sig.

Kol. 1:19, 20

"DET ÄR FULLBORDAT"

Joh. 19:30

Honom har Gud givit åt församling-en till att vara ett huvud över allting — åt *församlingen*, ty *den är hans kropp* och är uppfylld av honom som upp-fyller allt i alla.

Ef. 1:22, 23

En liten tid lät du honom vara ringa-re än änglarna, men krönte honom se-dan med härlighet och ära och satte honom till Herre över dina händers verk.

Hebr. 2:7

Genom Mose blev lagen given, men nåden och sanningen hava kommit ge-nom Jesus Kristus, som är medlare för ett nytt förbund, som icke är bokstav, utan ande.

Joh. 1:17

Han kom för att samla och förena Guds förskingrade barn.

Joh. 11:52

Av den vedermöda hans själ har ut-stått skall han se frukt och så bliva mättad.

Jes. 53:11

Hava vi nu dött med Kristus, så tro vi, att vi ock skola leva med honom, ef-tersom vi veta, att Kristus, sedan Han har uppstått från de döda, icke mer dör; döden råder icke mer över ho-nom.

Rom. 6:8, 9

DU DÖD, VAR ÄR DIN SEGER?
DU DÖD, VAR ÄR DIN UDD?

1 Kor. 15:55

Men vad mig angår, så vare det fjär-ran ifrån mig att berömma mig av något annat än av vår Herres, Jesu Kristi *KORS*, genom vilket världen för mig är korsfäst, och jag för världen.

Gal. 6:14

Jesus kommer snart!
Fridshälsningar
Folke Jacobsson
Göteborg

Ropet från Sodom

Bandutskrift från ett av Arne Imsens bibelstudier om Urkristen socialism — nu!

I Jesu undervisning om de yttersta dagarna, möter vi en mängd intressanta och märkliga detaljer. Jesus beskriver det andliga och moraliska fördärvet, som då skall råda med obarmhärtig realism. Tillståndet är dock inte någonting som plötsligt uppkommit, utan är ett resultat av en lång utveckling.

Ty såsom ljungelden, när den ljungar fram, lyser från himmelens ena ända till den andra, så skall det vara med Människosonen på hans dag.

Men först måste han lida mycket och bli förkastad av detta släkte.

Och såsom det skedde på Noas tid, så skall det ock ske i Människosonens dagar: människorna äto och drucko, män togo sig hustrur, och hustrur gävos åt män, ända till den dag, då Noa gick in i arken; då kom floden och förgjorde dem allesammans.

Likaledes, såsom det skedde på Lots tid: människorna äto och drucko, köpte och sålde, planterade och byggde, men på den dag, då Lot gick ut från Sodom, regnade eld och svavel ned från himmelen och förgjorde dem allesammans, alldeles på samma sätt skall det ske den dag, då Människosonen uppenbaras.

Luk. 17:24—30

Jesus talar vid det här tillfället om tiden för sin tillkommelse, och vad som skall känneteckna tidsålderns avslutning. Han börjar dock med att förklara, att han "först måste . . . lida mycket och bli förkastad av detta släkte". Jesus måste alltså först utstå ett kval, som icke skulle vara begränsat till försoningslidandet på korset. Det skulle vara ett maratonlidande, som skulle dra släktet igenom och kulminera i ett avståndstagande.

Den period under vilket avståndstagandet och utstötningen skulle avslutas benämner Jesus för Människosonens "dagar". Vi kan även se att perioden kommer att avslutas på en speciell "dag", då Människosonen uppenbaras. Jesus jämför den dagen med vad som skedde i Sodom på Lots tid: människorna åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde. Det Människosonen representerar av levande kristendom kommer alltså icke att

genomsyra samhället eller påverka kulturen i den mening, som många samhällsreformatorer tror. Den levande kristendomen kommer tvärtom att stötas ut från systemen och institutionerna och placeras utanför.

Lot levde i en miljö, som kännetecknades av ett djupt förfall på många områden. Vad som hände i Sodom, har t o m präglat vårt språk, så att vi ibland kan tala om att leva ett sodomitiskt liv. Vi tänker då på omoral i en speciell mening och syftar på det som gäller sexualmoralen, nämligen homosexualiteten.

Människorna i Sodom hade övergivit det naturliga förhållandet mellan könen. Vi misstar oss dock, om vi tror att homosexualiteten var specialsynen eller karaktärsdefekten hos folket. Homosexualiteten var egentligen resultatet av en process, icke själva synden, utan straffet för synden. Den var en följdverkan av ett redan onormalt förhållande mellan människor. En upplösning hade redan skett på andra områden, vilket lett till att det normala förhållandet mellan man och kvinna successivt ersatts med något abnormt och perverst.

Började med underlåtenhet

Upplösningen började med en underlåtenhetssynd. Det började med en passiv förnekelse, som ägde rum i själva tillbedjan, därigenom att man underlät att tacka och prisa Gud.

Att vara försumlig i sin gudstjänst leder alltid till självförgudning, människoförgudning och personkult. Därpå följer en fortsatt degenerering från den ena nivån till den andra, ända tills nivå-sänkningen gått så långt, att man hamnat på djurets plan. Då har människan förlorat kontakten med sitt ursprung och förvandlats till en animalisk driftsvarelse. Hon kan vara en primitiv eller civiliserad dåre. I båda fallen är hon ett vilddjur. Hela världen är verkligen fylld av vilddjur och dårar. Hela vår jord håller på att förvandlas till ett globalt sinnessjukhus.

När vi ser dessa missförhållanden, brukar vi frestas till att angripa enbart symptomen. Det finns ju experter på det.

Man angriper t ex homosexualiteten och sätter in åtgärder för att eliminera den. Man tänker dock inte på att det finns en yttersta orsak till allting. Därför måste vi finna en lösning, som inte bara inskränker sig till att konstatera symptomen, utan framför allt söker eliminera sjukdomsorsakerna.

Upplösningen i Sodom hade med den parallella utvecklingen av tro och moral att göra. På tro följde moral, och på moral följde tro. Tron handlar om vårt förhållande till Gud, d. v. s. vår gudaktighet, och moral om vårt förhållande till våra medmänniskor, dvs. vår rättfärdighet. Vårt förhållande till Gud visar sig alltid i hur vi behandlar våra medmänniskor. Tron måste därför alltid manifestera sig i trons egna gärningar.

Vad blev straffet?

Vad blev då straffet för sodomiternas synd? Straffet låg i att de blev prigsivna och överlämnade åt sin synd. Den absolut största olycka, som kan hända en individ eller en nation är att bli prigsiven och få existera vidare obesvårad och obekymrad. Det är att få leva i en falsk trygghet.

Det är i en sådan förljugenhet man möter den sofistikerade människan. Hon har praktiskt taget provat allt men aldrig funnit tillfredsställelse i någonting. Ju mer i världen hon provat, desto olyckligare har hon blivit, och ju mer avancerade hennes utlevelser blivit, desto större olycka har hon skapat. Så har hon successivt byggt ut det helvete, som hon bär inom sig och förvandlat sin tillvaro till en helvetets förgård.

Den största olycka som kan drabba en människa är att hamna i likgiltighet, ty det talar om att hon är prigsiven och överläten åt sin synd. Skriften säger att det som återstår för en sådan, är en fruktansvärd väntan på en slutlig dom. Det har med lagen om sådd och skörd att göra. Det vi med våra gärningar och vårt liv sår, det får vi en gång skörda. Domen över all likgiltighet och självupptagenhet kommer därför med matematisk säkerhet. Privatkapitalismens oerhörda egoism måste resultera i en fruktansvärd uppgörelse till slut. Jag

menar inte privatkapitalismen som ett politiskt system, utan jag tänker på den självupptagenhet, som kommer av den oerhörda begärelsens lidelse vi har i vårt väsen och som visar sig i att vi ständigt samlar saker på oss.

Djupare orsak bakom

Med den här bakgrunden förstår vi, att det kan finnas en annan och djupare orsak till att förstörelse drabbade Sodom. Vad var det då som var så speciellt ont på den här tiden? I Luk 17 talar Jesus om, att människorna åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde. Jesus säger dock inte ett enda ord om otillbörliga ting i den mening som vi tänker oss.

Vi skall gå till ett annat ställe i Skriften och se.

Men folket i Sodom var mycket ont och syndigt inför HERREN.

1 Mos 13:13

Det finns en benägenhet hos moderna människor att överlägset dra lite på munnen, när man hör att folket var mycket ont och syndigt. Leendet är dock endast en reflex av människans inre. Den människa som har en liten aning ödmjukhet lyssnar noga till sådana ord och vill naturligtvis veta, vad det kan vara fråga om. Kan det möjligen handla om henne själv? Finns det inte bara en individuell ondska, utan finns det också en kollektiv ondska? Finns det både en individuell och en kollektiv skuld? Finns det både ett individuellt och ett kollektivt moraliskt ansvar? Har vi något med vår broders situation att skaffa? Kan det möjligen tänkas att vi på ett eller annat vis, ja, kanske på många sätt t o m är sammanlänkade i en ödesmättad situation, där vi har blivit delegerade gudomlig makt till att hjälpa varandra?

Vi läser ytterligare ett ställe.

Och HERREN sade: "Ropet från Sodom och Gomorra är stort, och deras synd är mycket svår; därför vill jag gå ditned och se, om de verkligen i allt hava gjort efter det rop som kommit till mig; om så icke är, vill jag veta det."

1 Mos. 18:20, 21

Vad talas det här om för rop, som stigit upp till Herren, men som Sodoms innevånare tydligen inte hörde? Det var ett rop som folket haft möjlighet att ge ett rätt och riktigt svar på men underlåtit att göra. De gav sig icke på de problem, som var orsaken till ropet, utan försökte skaka av sig dem. De gjorde sig därmed skyldiga till en ödesdiger försummelse, som icke kunde ge dem något annat än ett fruktansvärt straff.

Vad var det för ett rop? Det hörs ett rop också i vår tid, och orsaken till det ropet emanerar ur exakt samma källor. Det finns en väldigt stor likhet mellan

situationen i Sodom och den vi ser tecknad i Jakobs brev angående den yttersta tiden.

Hören nu, I rike: Gråten och jämnaren eder över det elände som skall komma över eder.

Eder rikedom multnar bort, och edra kläder frätas sönder av mal; edert guld och silver förrostar, och rosten därpå skall vara eder till ett vittnesbörd och skall såsom en eld förtära edert kött. I haven samlar eder skatter i de yttersta dagarna.

Se, den lön I haven förhållit arbetarna, som hava avbärgat edra åkrar, den ropar över eder, och skördemännens rop hava kommit fram till Herren Sebaots öron.

Jak 5:1-4

Vad är det för ogudaktiga och korrumpierade människor, som aposteln talar om, och vad är det för förhållanden han skärskådar på ett så ohyggligt sätt? Lägg märke till hur det står: "eder rikedom multnar bort". Det handlar alltså om en pågående förruttnelseprocess, som slutar i total upplösning. Denna gång är det dock icke sodomiter det gäller utan tydligen bekännande kristna, som håller på att ruttna ner. De här kristna har skapat ett rent ogudaktigt system. De har skaffat sig maktmedel, som de sedan utnyttjat för att förtrycka medbröder och medsystar.

Tänk att det finns människor som kan exploatera den sociala nöden i rent egoistiskt syfte och utnyttja sina medmänniskor, därför att de befinner sig i ett underläge av något slag. Det kan vara ett psykologiskt, ekonomiskt, socialt, politiskt eller intellektuellt underläge. Detta söker människor som är starkare att utnyttja för att skaffa sig fördelar. Så kan man förvandla medbröder till trälar.

Jag vet inte om alla känner igen sig i den här situationen. Vi förfogar väl inte över några stora kapital, säger en del. Det behövs dock sannerligen inte så stort kapital för att vi skall kunna utnyttja det i eget syfte. Slår det igenom i ett litet sammanhang i vår vardag, slår det naturligtvis igenom i ett större. Det lilla onda kommer att mångmultipliceras, om det icke besegras redan från första början i själva roten. Roten till det onda finns dock inte utanför oss. Det finns i vårt eget väsen.

forts. nästa nr

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16 -sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 39 91 kl. 10—17
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel 80 38 81

(kansli) 80 38 89 kl. 10—17

GAMLA BRO, servering, vandrarhem

KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

(ordertel.) 08/80 39 91 kl. 10—17

Ett ord på vägen...

Tel. 08/20 92 96

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska
Stockholm 1974

Midnattsropet nr 18

□ Så har vi glädjen att få presentera ett nytt nummer av Midnattsropet. Vi står ju just nu inför invigningen av den nya lokalen på Gamla Bro, och därför har vi i det här numret också speciellt velat ge några glimtar från arbetet därefter. Förvandlingen har blivit total — eller som broder Arne Imsen sade: Både väggar och tak skall med tiden radikalt komma att vittna om vem som är

Herre. Läs fö veckans dagbok, som är förd av Dag Blomqvist, ansvarig för det mesta av arbetet.

Den som vill vara med och stödja evangelisationsarbetet på Gamla Bro har möjlighet att genom det inbetalningskort som följer med, skicka in en gåva. Alla är dessutom välkomna att övervara invigningen, som samtidigt är inledningen till höstens bibelskola.

Gustaf Jillker

Gud lät sin eld brinna i törnbusken. På samma sätt vill Gud att elden skall brinna i oss. Känner vi oss som en törnbuske, isolerad, ensam och utlämnad, så vill Gud komma till oss, bo i oss och genom oss göra sina gärningar kända bland människors barn.

Elden

Jag har kommit för att tända en eld på jorden; och huru gärna ville jag icke, att den redan brunne!

Men jag måste genomgå ett dop; och huru ängslas jag icke, tills dess att det är fullbordat!

Menen I, att jag har kommit för att skaffa frid på jorden? Nej, säger jag eder, fastmer söndring.

Ty om fem finnas i samma hus, skola de här efter vara söndrade från varandra, så att tre stå mot två och två mot tre: fadern mot sin son och sonen mot sin fader, modern mot sin dotter och dottern mot sin moder, svärmodern, mot sin sonhustru och sonhustrun mot sin svärmoder.

Han sade också till folket: "När I sen ett moln stiga upp i väster, sägen I strax: Nu kommer regn, och det sker så.

Och när I sen sunnanvind blåsa, sägen I: Nu kommer stark hetta; och detta sker.

I skrymtare, jordens och himmelens utseende förstån I att tyda; huru kommer det då till, att I icke kunnen tyda denna tiden?

Varför låten I icke edert eget inre döma om vad rätt är?

När du går till en överhetsperson med din motpart, så gör dig under vägen all möda att bliva förlikat med denne, så att han icke drager dig fram inför domaren; då händer, att domaren överlämnar dig åt rättstjänaren och att rättstjänaren kastar dig i fängelse.

Jag säger dig: Du skall icke slippa ut därför, förrän du har betalt ända till den yttersta skärven.

Luk. 12:49—59

Så förmanar jag nu eder, mina bröder, vid Guds barmhärtighet att frambära edra kroppar till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer — eder andliga tempeltjänst.

Och skicken eder icke efter denna tidsälders väsende, utan förvandlen eder genom edert sinnes förnyelse, så att I kunnen pröva, vad som är gott och välbehagligt och fullkomligt.

Varen icke tröga, där det gäller nit; varen brinnande i anden, tjänen Herren.

Rom. 12: 1, 2, 11

Jesus talar om att han har kommit för att tända en eld. Han sätter det i samband med sin egen försoningsgärning (v. 50). I Rom. 12 talas också om en eld. "Varen brinnande". Och i v. 1 talas om offer.

Vi vet att en brandhärd utgör en kolossal attraktionskraft. När elden har kommit lös samlas skarorna. Det kan vara ett gammalt ruckel som brinner — det har ingen betydelse. Bara elden är lös, så kommer människorna ifrån alla håll. Det finns en annan plats, där man heller aldrig saknar människor. Det är på systembolaget. Där måste man begränsa öppettiderna, för annars skulle där vara kö dygnet runt. Till systemet går man för att få möjligheter att rekreera sig. Bibeln säger klart och tydligt utan att lägga någon symbolisk betydelse i det: "I vinsalen har han fört mig in." Församlingen skall vara en vinsal med det bästa vinet till skänks. Den skall också vara en eldhärd, där elden ständigt brinner. Om församlingen får vara en vinsal och en eldhärd, där den gudomliga härligheten ständigt är uppenbarad, kommer den aldrig att sakna människor. Den kommer ständigt att ha törstande och längtande behovets barn hos sig. Dessa kommer alltid att uppleva Guds under.

Ett faktum är att vi behöver stimulans. Vi behöver rekreation, hänförelse och entusiasm. Vi behöver bli utom oss av hänförelse så att vi kan prisas, lovas, äras och upphöjas namnet Jesus.

Församlingen skall dock inte bara vara denna vinsal. Den skall också vara en eldhärd, som kan sprida ljus och värme. Om det finns ljus och värme i församlingen, då kommer också människorna att dra sig dit, för det är kallt i världen. Där Guds folk samlas för att upphöja Jesus, där upplever man värme.

Jesus talade om att han hade kommit för att tända en eld. Paulus säger att vi skall vara brinnande i anden. I båda sammanhangen är det fråga om eld och offer.

Då Jesus sade att han hade kommit för att tända en eld, satte han sitt försoningsverk i centrum. Vi kan säga att den eld Jesus talade om hade sin upprinnelse i honom själv. Det är viktigt att betona det, därför att det är inte all eld som har sin upprinnelse i Jesus. Det finns en främmande eld, och den främmande elden vill Gud bevara oss ifrån. Men den eld som har sin upprinnelse i Jesus, den har också sin förutsättning i hans försoningsverk.

Uppenbarar sig i elden

Då vi läser i Bibeln, kommer vi underfund med, att Gud uppenbarar sig under hela frälsningshistorien för sitt folk i elden. Gud kom till Abraham genom elden i ugnen. Gud kom till Mose genom elden i törnbusken. Gud kom till Elia och Gud kom till prästerna. Han bekände sig till deras försoningsgärning, då menigheten stod samlad och det första offret hade lagts tillrätta och prästerna var iordninggjorda i överensstämmelse med mönsterbilden. Då var Gud där, och elden föll över det offer, som låg på brännofferaltaret. Vi kan gå rakt igenom hela frälsningshistorien, och vi skall se att Gud har uppenbarat sig i elden för sitt folk. Det är ingen väsensskillnad på den elden som GT talar om och den Jesus skulle tända. Det är en skillnad i grad och omfattning, därför att den eld som Jesus skulle tända, skulle uppenbaras inte bara för några enskilda individer eller några framstående profiler, utan denna eld skulle bo i varenda levande kristens hjärta. Varenda levande kristen skulle nämligen vara allt det som de förutvarande symbolerna pekade fram emot, dvs. varenda kristen skulle göra Abrahams erfarenhet, Mose erfarenhet och Elia erfarenhet. Då frågar man sig: Hur skulle detta bli möjligt? Alltsammans

PROVPRENUMERERA

**på Midnattsropet
5 nr för 5 kr**

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 5 kr. (Betalar när inb.-kortet kommer.)

Namn
Bostad
Postnr, adr.
Tel. /

Jesus tände

Predikan av Arne Imsen del I

har sin förklaring och förutsättning i Jesu Kristi försoningsverk.

Då bibeln uppmanar oss att vara brinnande i anden, gör den det därför att det finns möjligheter för oss allesammans att uppleva det. Kan vi verkligen vara brinnande och bli bevarade brinnande? Vi har sett så många exempel på människor, som det har börjat så bra med. De har en gång varit brinnande, men en dag har de slocknat. Vi ställer då frågan: Vad beror detta på? Skall det bli vår lott att sluta på samma sätt? Vi tänds, blir heta, intensiva, uppfyllda av kärlek och går in i ett underbart gudsliv. Skall vi då bli tvungna vara med om en utveckling emot ljumhet, trötthet, resignation, orkeslöshet och missmod? En utveckling emot vankelmod, vantro, fari-seism, självupptagenhet, högmod och stolthet? Eller kan vi bli bevarade brinnande på ett ursprungligt och sant sätt?

Det är helt avgörande för vår framtid att få svar på dessa frågor. Skulle vi till äventyrs nödgas svara nej, då slår jag ihop min bibel och säger farväl. Jag vägrar acceptera ett liv i ljumhet, missmod, resignation, håglöshet och tveghägsenhet. Det måste finnas ett ideal som man kan få förbli i, så att man kan nå målet, icke i misär och andligt armod, men i triumf gå hem i härlighet, bevarad och oförstörd av de makter, som den här världen representerar. Den eld som uppenbarade sig för Mose, för Abraham, för Elia och alla dessa GT:s individer och profiler, den elden bodde i Jesus och skall bo i oss. Det är inte nog med det att vi liksom ser elden och dess verkningar. Elden skall bo i oss, därför att vi är inte längre åskådare. Vi står inte på distans och betraktar Guds handlande. Vi är själva objektet och föremålet för hans handlande. Vi är dock inte bara objektet, vi är också Guds medarbetare. Gud vill låta elden tändas i oss, men han vill också tända elden igenom oss.

Elden i oss

Den eld som Jesus hade kommit för att tända, brann redan i honom själv, och det är den elden han vill skall brinna i oss. Får elden tändas i oss upptäcker vi dock, att vad törnbusken var av förbannelse för Mose, det är du och jag i Guds ögon. Vad altaret och offret var för prästerna uppe på Karmel, då Gud gjorde upp räkningen med avgudarna och det falska profetdö-

met, det är du och jag. När elden föll uppe på Karmel, då var det inte bara offret som förtärdes, utan även stenarna, som var en fruktansvärd protest emot splittringen och söndringen i Israel. När Gud sade åt profeten att han skall bygga ett altare fick han bygga av tolv stenar, inte av två stenar eller tio. Israel var delat i två nationer. Det var det norra riket och tiostatsriket. Gud tog dock ingen hänsyn till den söndringen, utan han sade: Tag tolv stenar, en för varje stam. Så trädde profeten fram inför Gud för hela nationen.

När profeten bad till Gud, var det som om hela folket bad. När vi ber till Gud, så är det som om hela folket ber. Vi ber nämligen inte böner, som har inspirerats av någon främmande eld, utan de böner vi bär fram inför Gud är inspirerade av den Helige Ande, och Anden vet vad Guds folk behöver. Så när vi ber, så ber vi inte bara för oss själva, utan vi ber för hela kristenheten. Det kan till det yttre se ut som om alltsammans är sönderslaget i små, små sektioner. Så är det bara inför människor. Gud vet var han har sitt folk, och Herren känner de sina. Därför skall vi komma ihåg att när vi träder fram inför Herren, så är vi inte en isolerad grupp, som ber Gud välsigna oss litet, så att vi blir stimulerade och får litet kraft och mod att orka vidare. När vi träder fram inför Gud, gör vi det å hela nationens, ja, hela kristenhetens vägnar. Då Gud sedan möter oss, så möter han med hela kristenheten. Vi bygger upp altaret, lägger dit stenarna i överensstämmelse med vad mönsterbilden säger, utan att ta bort något. Så får vi uppleva att vi är stenarna och vi är vattnet, som sedan gjutes över altaret och över graven, som grävts omkring altaret. Vi är också offret. Allt detta har vi i oss och måste ha med oss, då vi träder fram inför Herren, om det skall bli något resultat.

Den eld Jesus talar om i den text vi läst, hade sin förutsättning i hans försoningsverk på korset. När Gud talar till sitt folk genom elden, så är det inte i första hand i bestraffande syfte, även om elden också är uttryck för Guds bestraffande kärlek. Den eld som brann i ugnen då förbundet konfirmerades och bekräftade att landet skulle ges åt främlingens och pilgrimens säd var inte någon bestraffande eld. Gud var i stället angelägen om att bekräfta, uppmantra och trösta. Han ville trösta Abraham och göra klart för honom, att det han hade tagit sig för, det skulle gå i fullbor-

dan. Det fanns ingenting som skulle kunna äventyra det. Gud räknade upp de sju folk som bodde i löfteslandet. Man kan stapla upp på varandra hundratals andra makter som låg Guds folk emot. Gud hade dock konfirmerat förbundet, och han hade gjort klart för sitt folk att folket skulle inta landet. Det skulle tillhöra hans församling. Gud vill ha det så.

Försoningselden

För Mose uppenbarade sig Gud i törnbusken. Den eld Jesus vill tända ibland sitt folk är först och främst försoningselden. Törnbusken är förbannelsens, förgängelsens och fåfänglighetens symbol. "Törne och tistel skall du bära", sade Gud om den förbannade jorden. Mose fick dock se elden brinna i förbannelsens symbol. Då Mose i sin svanesång såg tillbaka på sitt liv och vittnade om vad han varit med om, och då han välsignade stammarna, som trädde fram inför honom, sade han till en av stammarnas representanter, att Gud skulle välsigna dem med nåd ifrån honom som bodde i törnbusken.

Vi måste göra klart för oss, att vi egentligen inte är någonting annat än sådana törnbuskar; taggiga, törniga, orena och syndfulla. Vi har inga möjligheter att tjäna Gud med det vi äger i vår naturliga utrustning. Vi kan inte skapa helighet, härlighet och uppenbarelse; vi kan inte åstadkomma någon kraft. Men då Guds eld tar sin boning i oss, förbannelsens symbol, och det börjar brinna, så upplever vi att denna gudomliga eld inte skapar skräck och rädsla. Den skapar helig fruktan, så att man känner att man bör ta av skorna från sina fötter, ty platsen där man står är helig.

Gud lät sin eld brinna i törnbusken, och det är på samma sätt Gud vill att elden skall brinna i oss. Känner du dig som en törnbuske; isolerad, ensam och utlämnad, så vill Gud komma till dig. Han vill inte bara komma på visit, han vill flytta in i oss för att bo i oss, så att igenom vårt liv hans dråpliga gärningar skall bli kända ibland människors barn. Guds helighet och härlighet tar sin boning i törnbusken på ett sådant sätt att den skapar både fruktan, vördnad och tacksamhet.

forts. nästa nr

Möteslokalen på Gamla Bro klar för invig Portarna öppna mot folk

Med en interiör som präglas av enkel värdighet står så stockholmsförsamlingens första egna samlingshem klar för invigningshögtid. Det fria väckelsefolket har aldrig åstundat att flytta in i någon miljonkyrka och något storbygge har det heller inte varit — men för oss är Gamla Bro ett mirakel! Och, som Arne Imsen uttryckte sig häromdagen vid en rundvandring "... kommer just den här lokalen att bära vittnesbörd om husets förvandling."

Väggarna i fd poplokalen som vid vårt övertagande vittnade om förtvivlan, kaos och håglöshet har fått ljusa färger endast dekorerade med en naturlackad träsgarg runt om.

Estraden, som i skrivande stund inte fått sin slutliga utsmyckning, domineras av dopgraven. Piporgel kommer icke att installeras liksom vi aldrig ansett oss som förvaltare av dyrbar konst. Genom tre stora öppningar i taket strömmar dagsljuset behagligt ner över rummet som beräknas kunna rymma omkr 200 sittplatser förutom ett angränsande rum.

*Arbetet som i huvudsak utförts av församlingens egna krafter med **Gunno Anderzon** och **Dag Blomqvist** i spetsen har resulterat i en utomordentlig gudstjänstlokal för maranatafolket med portarna utåt folkströmmen som passerar Gamla Brogatan.*

Text: Stina Fridolfsson

För den som besökt f.d. "Poplokalen" på Gamla Bro innan Maranatafolket drog in, är det en sällsam upplevelse att nu gå dit och se vad det blivit av det mörka, fönsterlösa rummet med de nerkluddade väggarna. Vitrapningen, flera stora glaskupoler som släpper in ljus genom taket, och en bastant dopgrav som triumferande står på post längst fram i högra hörnet, vittnar om att den forna clublokalen nu har en helt annan funktion. Möteslokalen är hjärtat i vårt internationella evangelisations- och bibelskolecenter Gamla Bro.

Under en verksamhetstid på mindre än ett år har Gamla Bro fått en betydelse som det är svårt att överblicka. Det har blivit ett internationellt frälsningscenter.

Förra månaden kom av en tillfällighet ett par tyskar in genom dörren. De såg i vestibulen handaffischer med texten MARANATA. De blev väldigt förvånade och glada. I sin hemstad hade en av dem börjat ett arbete som han kallar MARANATA. Och han visste inte att det fanns någon annanstans i världen. Så fick han vara med om svenska maranatomöten, sov ett par nätter på vandrarhemmet, samtalande med syskonen på dagarna, och fick åka hem till Tyskland, uppbyggd och styrkt i

sin ande.

Min syster som arbetar i en etiopisk mission, skulle resa ut igen efter semester hemma. Kvällen innan utresan var hon tillsammans med mig på bibelstudium på Gamla Bro. Hon fick syn på en man, som hon förstod måste vara etiopier. Han, som aldrig varit på Gamla Bro förr, blev hälsad på sitt hemlands tungomål av min syster, som ivrigt samtalade med och vittnade för honom på amhariska. Och mannen som känt sig så ensam i Sveriges huvudstad, kände sig som om han kommit hem. Det var väl enda gången Maranataförsamlingen i Stockholm haft besök av någon som så behärskade amhariska. Och det första gången en etiopisk man besökte våra möten! Och just sammanträffanden på det här sättet sker nästan dagligen på Gamla Bro. För Gud har ju överblick, och resurser i sin hand.

En kväll kom en narkotikaberasad flicka och lämnade sig åt Jesus. Någon männi-

Blir allt klart i tid? Gunno Anderzon är brodern som haft huvudansvaret för ombyggnaden.

ska hade sett henne ta knark på Sergels torg och sagt åt henne:

— Det du gör nu löser inga problem. Gå ned till Gamla Bro, så får du hjälp där! Och hon kom.

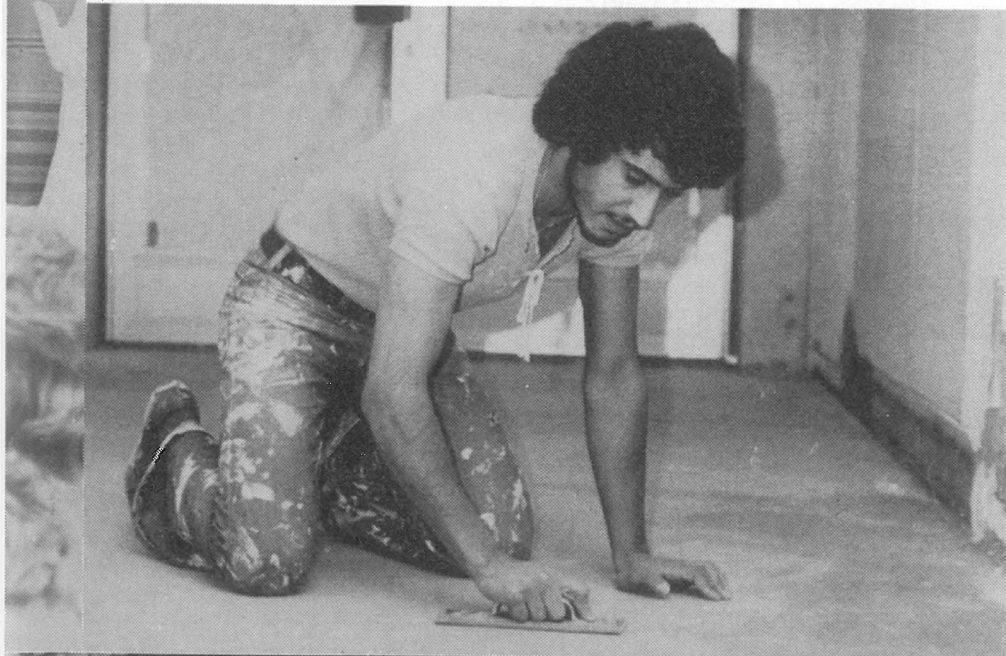
ing trömmen i city

Genom vandrarhemmet har vi fått kontakt med många utlänningar. Det sällsamma är, att de flesta man talar med är rastlösa resenärer, sökare efter livsmening och frid. Människor kommer från andra sidan

jordklotet, och deras enda ärende i Sverige verkar vara att komma till Gamla Bro, bli frälsta, döpta och undervisade. Vi läser i MR att bibelskolan i Stockholm börjar den 19 oktober. Men egentligen är här bi-

Moshe, student från Tunisien, kom närmast från Paris, har troget kämpat tillsammans med Einar Jillker och Dag Blomqvist (nedan) med det omfattande reparationsarbetet på Gamla Bro-lokalen.

Theresa Orellana, ung maka och mor från Bolivia har med hela sin familj slutits till församlingen. Bilden t v från hennes dop.

belskola året om för ett femtiotal ungdomar som blir allt mera internationella för varje vecka som går. Land efter land får missionselever på Gamla Bro och Johannelund. De är alla helt inriktade på att på så kort tid som möjligt få så mycken undervisning som möjligt för att sedan åka hem till sitt folk och bli martyrer — blodsvittnen. När inte vi har möjlighet att komma till missionsfälten så kommer missionsfälten till oss! Ingen diktatur i världen kan hindra maranatabudskapets framfart.

För två år sedan träffade en av bröderna som nu arbetar på Gamla Bro en finsk yngling i Stockholm. Han fick vinna honom för Gud. Denne i sin tur kände en flicka från öststaterna som arbetar i ett sjukhus utanför London som psykiatriker. Han var en tid på Gamla Bro, och han berättade i ett brev till den unga läkaren om arbetet där. När hon kom till Stockholm på genomresa, så sökte hon upp Gamla Bro. Genom sina vänners vittnesbörd fann hon Jesus, och under ett lunchmöte på Gamla Bro döptes hon till Kristus. När hon dagen därefter återvände till sin tjänst i England, sa hon:

— Jag blir inte länge kvar på sjukhuset. Jag måste hem till mitt folk och vittna om Jesus...

Vi skulle kunna fylla tidning på tidning av såna här upplevelser. Nästan dagligen kommer någon till Gamla Bro, hitsänd av Gud, som vill ge deras liv en ny inriktning. Han tar ut en internationell trupp maranatabvittnen på ett säregt sätt.

När vi nu efter ett års intensivt reparationsarbete äntligen får inviga möteslokalen, känns det skönt att få göra det utan alltför stora skulder. Genom att medarbetarna aldrig krävt ett öre för sina insatser, har kostnaderna kunnat hållas nere. En speciell insamling till betalning av stolar, lokalens dyraste investering, har gjorts av en ivrig och energisk syster i församlingen. Och dessutom har otroliga offerinsatser gjorts av trogna stödjare i hela landet. De skulder som nu finns på möteslokalen begränsar sig till 50—60.000 kr. Vi behöver inte lägga offermedel till dryga amorteringar på någon miljonkyrka. Vi kan i stället göra en satsning på yttre missionsfälten. Som Arne Imsen lade fram förslag på häromkvällen: Minst 500.000 kr till Brasilien under 1975!

Maranatabudskapet, det som inspirerat oss till varje arbets- och offerinsats för möteslokals iordningställande, förpliktigar. Vi tackar Gud för att vi äntligen har en trevlig och ändamålsenlig möteslokal. Men det är inte meningen att vi ska ha den som reträttplats, som garderob, ett ställe där vi ägnar oss åt inbördes beundran och därmed obönhörligt måste stelna i någon ny samfundsfalla. Nej, varje rum på Gamla Bro, och i synnerhet möteslokalen, har mycket stark betoning på utåtriktad verksamhet, gatumission.

**FÖRSAMLINGENS UPPRÄTTELSE
— MÄNNISKORS FRÄLSNING!**

Världen idag

Jesusungdomar i aktion

□ Ett hundratal Jesus-ungdomar ställde för en tid sedan upp i Amsterdams glädjekvarter för att sjunga och vittna om Jesus. Sedan en del prostituerade och företrädare för porrklubbar börjat opponera sig, gick ett stort antal ungdomar till angrepp mot Jesus-folket med påkar, cykelkedjor och knogjärn. Några kastades t. o. m. i kanalen.

Dåligt stöd från biskopen

□ Vägra vapentjänst och utnyttja rätten till vapenfri tjänst! uppmanade en prästman i Dalsland sina snart värnpliktiga församlingsbor i en cirkulärskrivelse. Reaktionen blev häftig och karaktäriserades på sina håll som uppvigling. Inte ens biskopen eller de närmaste överordnade stödde honom i hans pacifistiska propaganda.

Ett nytt krig är oundvikligt

□ Arabstaterna har nu lika många stridsvagnar och stridsflygplan som Nato, enligt den israeliska informationsministern Aharon Yariv.

Ett nytt krig är oundvikligt, säger man i Syrien.

Våldsteologi

□ När president Kenneth Kaunda vid Allafrikanska kyrkokonferensen i Zambia skulle referera en rapport om apartheid i Sydafrika, brast han i gråt och började anklaga de vita kristna i Sydafrika för att hålla bibeln i ena handen och geväret i den andra.

En annan talare krävde ett radikalt stöd åt befrielseörelserna. Som ett argument för det, menade han att Gud hade helgat våldet till ett verktyg för frälsning. När Gud accepterat korset, helgade han våldet till ett återlösningens medel, förklarade han.

Små sympatier

□ "Vi har inte särskilt stora sympatier för en vapenvägrare, som inte går med på att fullgöra vapenfri tjänst."

Dagen, pingströrelsen

Israeliska sam- hället i upplösning

□ Betydande sektorer av det israeliska samhället befinner sig i ett tillstånd av upplösning, konstaterar en israelisk tidskrift. Vad man har funnit är bristande solidaritet, otillräcklig arbetsdisciplin i en katastrofal ekonomisk situation, vilda strejker och krav på en höjd levnadsstandard samt sänkt stridsvilja.

Islamitiskt centrum

□ Sveriges första islamitiska centrum har invigts i Alvik, nära Johannelund, Bromma. Härifrån skall man missionera, sprida information om islam och även bedriva en speciell verksamhet som skall få den yngre generationen tillbaka till islam.

Förtryck

□ Inom Konsum har man beslutat bojkotta försäljningen av de s. k. herrtidningarna. En av herrtidningarnas direktörer tycker att beslutet är ett förtryck gentemot dem som vill läsa tidningarna.

Nytt samfund

□ Ett nytt samfund har bildats i Sverige, Lutherska bekenntelsekyrkan. Genom att bryta sig ur Svenska kyrkan, vill man värna om bibeltron och den rena lutherska läran.

Vill värna om storförsamlingsidén

□ Filadelfiaförsamlingen i Stockholms utpost i Järfälla har beslutat bilda en ny församling och kalla pastor Kjell Sjöberg till föreståndare. I Filadelfiaförsamlingen betraktar man dock detta som en splittring och har motsatt sig församlingsbildningen. Man vill i stället hävda den stora församlingens idé.

Pessimistiskt

□ Missionsbaneret, ÖM, är en intressant tidning. Det är snart den enda kvarvarande av samfundstidningarna där det görs en ansats att analysera den kristna verksamheten och bedöma den utifrån ett ideologiskt perspektiv.

I det senaste numret är tonen ganska pessimistisk. Ledarskribenten efterlyser en ny tro på framtiden och en ny livsstil inom frikyrkligheten, om den inte skall överspelas av allt som händer på andra håll. Vad som idag sker, menar han, är att de frikyrkliga sitter kvar och drömmer om fornstora dar. Han är dock inte alls säker på att frikyrkligheten orkar med en ny pånyttfödelse och belyser det genom att dra historiska exempel.

Längre in i tidningen avslöjar Jean Malm sina farhågor för statsbidragen till samfunden. Utvecklingen i andligt avseende hämmas genom vår identifiering med samhället, skriver han. Tendensen finns att göra missionssällskapen till förmedlare av bidrag till sociala samhällsuppgifter.

Vem har största uppenbarelsen i Guds ord, frågar han apropå beredvilligheten hos dagens ledare att ta emot bidrag — frikyrkligens pionjärer eller nutida församlings- och samfundsledare?

Tyvärr kommer väl dessa toner att förklunga ohörda av de flesta. Ty vem i dagens frikyrklighet har väl ork att läsa sina egna samfundstidningar?

PRENUMERERA PÅ MIDNATTSROPET!

Posta
redan
i dag

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.

Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

☐ kvartal 12:—

☐ halvår 23:—

☐ helår 45:—

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

ordet och vår tro

Vilka är de utvalda?

Fråga: "Många äro kallade, men få äro utvalda." Hur förstå detta gåtfulla bibelställe? Vilka är de utvalda?

Sökare

Svar: Som alla andra bibelställen måste man läsa detta i sitt rätta sammanhang. En värdefull tumregel är, att låta Skriftens ord förklaras med Skriften själv, "Många äro kallade." Ordet *många* har här samma betydelse som *alla*. Alltså *alla är kallade*.

Följdfrågan blir då: Kallade till vad? Jo, alla människor är kallade och inbjudna till det himmelska bröllopet. Alla är kallade till frälsning och gemenskap med Jesus, Guds Son. Gud vill att alla människor skall bli frälsta och komma till kunskap om sanningen. 1 Tim. 2:3—5.

Om nu alla är kallade, vilka är då de utvalda? Det är alla de som accepterat inbjudan och tagit emot kallelsen. De har tagit på sig bröllopskläderna, som är en bild på den rättfärdighet man får, när man blir frälst. Jesus säger m. a. o. att få är de som tar emot frälsningen. Jesus säger på ett annat ställe att få är de som vandra

på den smala vägen, som leder till livet. Det finns även andra som är utvalda. Det heter i Matt. 24:22, att om den tiden inte blev förkortad, så skulle inte en människa bli frälst, men för *de utvaldas skull*, så skall den tiden bli förkortad. Här möter oss en helt annorlunda bild. De utvalda i Matt. 24 är Guds egendomsfolk Israel. Detta utvalda folk kommer att uppleva "en Jakobs nöd" inom en snar framtid. Vi kallar den tiden också för vedermödan. Det är en period, då Israel kommer att uppleva födslovändorna inför det nya rikets tillkomst, då Jesus skall regera som konung på jorden.

Denna period är dock så fruktansvärd, att om Gud inte förkortade den, så skulle inte en enda människa överleva. Men just för *de utvaldas skull* förkortas denna vredens tid.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

**NYA
TELEFONNUMMER**

**Maranataförsamlingen,
Serveringen, vandrarhemmet,
affären,
Gamla Bro
tel. 08/23 52 30**

**Alla expeditiönsärenden
Johannelund
tel. 08/80 39 91, 80 38 89,
mellan kl. 10—17**

Prenumerera på

MISSIONÄREN

För skolevangelister.

Pris 12:—/år

Adress:

Midnattsropet, Box 1236,
161 12 Bromma

GAMLA BRO — med evangelium i centrum

Gamla Brogatan 27 ☎ Centralen, Stockholm

*förvandlat
av ungdom
som
förvandlats
genom
evangelium*

GAMLA BRO lever genom Guds Ande och kraft. Alltid evangelium i centrum. Alltid öppet för den som söker andlig hjälp. Jourtelefon: 235 230.

VÄCKELSEMÖTEN onsdag och lördag 19.30. Söndag 19.00.

BIBELSTUDIUM varje tisd. 19.30. Arne Imsen undervisar.

DROP IN-MÖTEN. I gatuplanet finns en lokal. Med dörren öppen mot gatan vittnar och sjunger, lovprisar och beder nyfrälsta ungdomar. Evangelium i gatuplan!

BÖNEMÖTEN. Vardagar 7.30 och 12.00.

**KOM OCH LÄR KÄNNA
VÅR JESUS!**

● SERVERING

Trivsamma och rökfria lokaler mitt i city.

Hemlagade lunchrätter eller något från grillen.

Vacker festvåning för mindre sällskap — Sammanträdeslokaler —

**Vandrarhem.
Ring för beställning!
Tel 235 230**

Öppet vard. 9—23
Sönd. 12.30—23.00

Postgironr 44 10 05-6

● KLARA TONER

Rikt urval andlig litteratur
Biblar på många språk

Gitarrer, LP-skivor, Kassetter.

Öppet 9.30—18.00
Lörd. 9.30—14.00

Bandotek/läsrum

Lyssna till bibelstudier och väckelsemöten på kassett. Väckelselitteratur i läsrummet.

Öppet 9—23
Sönd. 12.30—23.00

Samtalston

Vår Herre — vårt bröd

Vi förstår alla att församlingens återstående väg på jorden är mycket kort och mycket smal. Den korta sträckan till trots är det den mest farofyllda epok i hennes långa, blodiga segertåg genom seklerna. Långt mer raffinerat än tidigare i historien hörs locktonerna från omkringliggande hedniska eller religiösa block, erbjudanden om att sälja sina tjänster och avslöja gudomliga hemligheter till förmån för värld och kyrka. Om så skedde vore prostitutionen ett faktum, beroendeförhållandet till den ende försörjaren skulle brytas och församlingens unika identitet som den "utvalda frun" (2 Joh.) raderas ut. Trots hög bekännelse och ett aktat namn är denna auktoritets- och identitetskris inom kristendomen långt framskriden och frågan är brännande aktuell; vem är församlingens Herre?

I den politiska världen är just auktoritetskrisen det allt överskuggande problemet. I juntans Chile och i diktaturstaterna upprätthålls lag och ordning blott och bart i närvaro av pansar. I USA eller i Europa med dess svaga regeringar och sjudande arbetarmassor präglas den politiska situationen av en till panik gränsande överkänslighet. I den värld där präster och predikanter ropar: Allt väl! bereder upplösande krafter — incognito — vägen för den *starke mannen*, han som bibeln kallar antikrist och som för en tid även kommer att stå som den allmänliga kyrkans högt aktade herre.

□ □ □

Vem är då församlingens Herre och vilken är hennes uppgift här i tiden? Svaret kan sammanfattas i ett enda ord; Kristus. I Efesierbrevet 3:10 läser vi: ... Gud ville att

hans mångfaldiga visdom nu, i och genom församlingen skulle bli kunnig för furstarna och världigheterna i den himmelska världen. Vidare i samma brev: ... han ville göra de heliga skickliga till att utföra sitt tjänarvärk, att uppbygga Kristi kropp. Kristus är församlingens huvud och det är uteslutet att församlingens väg skulle kunna bli en annan än mästarens. Han kröntes av människorna med förbannelsens krona och församlingens som är hans kropp, har inte annat att vänta. Livet, kraften, uppenbarelserna — allt kommer från huvudet därifrån hämtar också alla medlemmarna fri-modighet att lida för Namnets skull.

Auktoritetskrisen bland församlingarna idag är endast symptom på hur långt "in i världen" kristenheten egentligen nått. Det värsta är att avfallet karaktäriseras som utveckling.

I första Mosebok läser vi om Abraham. Han var en tidens nomad som bodde i tält ute på slätten. Han levde i frihet, opåverkad av de stora städernas dekadans. Abraham kunde se stjärnorna på himmelen när folken kvaldes av luftförorening och miljöförstöring. Förmodligen betraktades han som hopplöst efterbliven och gammalmodig av Sodoms fördomsfria män. Men genom sitt förbund med Gud och sin orubbliga tro, betydde Abraham mer för eftervärlden än alla samtida inbyggare sammantagna. Han representerade framtiden i samtiden. På samma sätt representerar och kanaliserar den fria församlingen den tillkommande världens krafter i nutiden. Hemligheten ligger i utkorelsen där Gud väljer ut, avskiljer och renar det kärl han vill använda. Så har församlingen blivit betrodd med Guds mångfaldiga visdom: Jesus Kristus och honom korsfäst.

Svaren på mänsklighetens största och djupaste problem finns i församlingen. Hon förvaltar försoningens hemlighet i en fridlös värld, där människor går omkring som främlingar för varandra och för sin skapare. Det som gick förlorat i Eden; samhörigheten med Gud, återfinns människan endast i församlingen. Där har Gud stämt möte för att tala till oss genom sin Ande i tjänster och gåvor.

Församlingen är blodköpt och, så länge försörjningskanalerna uppåt fungerar, åtråvärt men ointagbart område. Här finns allt som världen behöver: idealitet, engagemang, "kristna värden" kultur o. s. v. Det räknas som en tillgång för varje kommun att hålla sig med en eller flera subventionerade servicekyrkor. Tack vare kostbara uppvaktningar har församlingen

blivit det mest utsugna och kollonialisera-de territoriet i vår tid. Men Gud vare tack, församlingen lever! Hon skall aldrig dö och hennes frälsning från jorden kommer att bli lika övernaturlig och härlig som hennes uppdrag varit.

□ □ □

Det finns alltså en kärleks- och försörjningsförbindelse mellan Kristus och församlingen som inte får brytas. Det heter i Apostlagärningarna att de kristna samlades var dag, bröt brödet och prisade Gud. De levde och livnärde sig genom det Herren gav i gemenskapen i brödbrytelsen och bönerna. Ständigt föddes nya liv och församlingen fördes framåt i profetiskt ljus och genom ett fungerande lärarämbete.

I Gamla Testamentet ser vi en skön bild på detta fördolda liv mellan Herren och hans tjänare. Vi återgår till Abraham i 1 Mos. 14. Där berättas att Abraham kämpat och vunnit seger över nio konungar i striden om Lot. Abraham var säkerligen både trött och sliten efter drabbningen. Men han hade ingen stadsmur eller stenborg att ta skydd bakom. Han bodde i tält och måste mänskligt sett känt sig utlämnad och otrygg. Men han ägde en levande tro på en levande Gud. Då, på vägen tillbaka, kommer Melki-Sedek Herrens präst och konung i Salem honom till mötes på berget Sion, utanför staden, för att bryta brödet och ge vinet till Herrens trötta tjänare.

Vilken fantastisk bild på förhållandet mellan Kristus och församlingen. Fienden var slagen och den förlorade återfunnen. Trons fader firar måltid med Guds präst och konung på berget Sion.

I Hebreerbrevet läser vi att det var utanför stadsporten som Jesus utstod sitt lidande för att han genom sitt blod skulle helga folket. Jesus är inte bara präst och konung, han är också offret och ut till honom kommer halta, blinda, fattiga för att mättas av det bröd som har kommit ner från himmelen.

När församlingen lever utanför lägret kommer Kristus i det fördolda och håller måltid med oss. Medan den religiösa debatten om sättet att bedja, sättet att predika, sättet att döpa förgiftar luften i den stora staden Babylon så att man till slut varken ser sol eller måne, lever de helgade sitt hemlighetsfulla liv utanför lägret under en stjärnklar himmel. Där har församlingens Herre stämt möte med oss. Där vill Han finna oss, kära läsare, när Han kommer — utanför lägret.

Lars Andersson

Mästarens testamente II

• Av
• Carl Åsebäck
• Mölndal

När Jesus har utplånat alla våra synder och allt som plågat och ängslat våra sinnen samt intagit sin plats på hjärtats tron, då blir det naturligt, att han får del av alla våra tankar, önskingar och behov. Då blir det helt naturligt för den frälsta själen att bedja i Jesu namn.

Här kommer ett oeftergivligt villkor för att få bönesvar. I Joh. 15:7—17. "Om I förbliven i mig och mina ord förbli i eder, så mån I bedja om vadhelst I viljen, och det skall vederfaras eder. I haven icke utvalt mig utan jag har utvalt eder; och jag har bestämt om eder att I skolen gå åstad och bära frukt, sådan frukt som bliver bestående, på det att Fadern må giva eder, vadhelst I bedjen honom om i mitt namn."

I v. 17 kommer Jesus med ännu ett påpekande, som är ett villkor för bönesvar: "Ja, det bjuder jag eder, att I skolen älska varandra." Detta villkor hänger intimt samman med löftet om bönesvar.

Vi kan ju omöjligt räkna med bönhörelse, om inte kärleken fått rum i våra hjärtan. Det är till Guds namn förhållande som vi får bönesvar.

I detta sist citerade kapitel möter vi åter och åter detta budet om kärlek. I kap. 13:34—35 heter det: "Ett nytt bud giver jag eder, att I skolen älska varandra; ja, såsom jag har älskat eder, så skolen I ock älska varandra. Om I haven kärlek inbördes, så skola alla därav förstå, att I ären mina lärjungar." I Matt. 22:37—39 "Då svarade han honom: 'Du skall älska Herren din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av allt ditt förstånd. Detta är det yppersta och främsta budet. Därnäst kommer ett som är detta likt: Du skall älska din nästa såsom dig själv.'" I 1 Tess. 5:12—14 finner vi en välbefogad förmaning: "Vi bedja eder, käre bröder, att rätt uppskatta de män, som arbeta bland eder och som äro edra föreståndare i Herren, och förmana eder. Låten dem vara eder övermåttan kära för det verks skull som de utföra. Hållen frid inbördes. Vi bjuda eder käre bröder: Förmanen de oordentliga, uppmuntren de klenmodiga, tagen eder an de svaga, visen tålmod mot var man."

Förtalets gift

Hur ofta syndas inte mot detta bud med påföljd, att Anden viker ifrån församlingen. Där Anden genom ett vittne har påvisat en oegentlighet i församlingen, i stället

för att rätta sig därefter, börjar förtalets gift spridas mot vittnet ifråga. Så menar man att någon inom församlingen har "skvallrat" och så är onda tungor igång mot vittnet, och gör hans arbete tungt, ja ofta omöjligt, i stället för att bedja för honom i kärlek, och underlätta arbetet. Så uteblir bönesvaren och församlingen står och stampar på samma fläck, om den inte till och med går tillbaka, ja slås i spillror.

Det har berättats om en kvinna som i sitt ofrälsta tillstånd var en oförbätterlig "skvallerkäring". När hon blev frälst och skulle döpas höll hon tungan ute, emedan hon visste om sina synder, som hon ville bli frälst ifrån. Hon ville ha tungan döpt också, sade hon. Det är säkerligen många som kunde behöva praktisera denna metod att synligt ta sina svagheter med i dopgraven, om det kunde hjälpa dem.

I 1 Pet. 1:22—23 läser vi: "Renen edra själar i lydnad för sanningen, till oskrymtad borderlig kärlek; och älsken varandra av hjärtat med uthållig kärlek, I som ären födda på nytt, icke av någon förgänglig säd, utan av en oförgänglig; genom Guds levande ord, som förbliver."

I Joh. 15:11 läser vi: "Detta har jag talat till eder, för att min glädje skall bo i eder, och för att eder glädje skall bliva fullkomlig."

Fullkomlig glädje

Jesus har fullkomlig glädje att giva. Och han vill att vi skall ha denna glädje ständigt. Inte bara vid något flyktigt tillfälle eller för någon kort stund. Denna glädje är inte beroende av något utom oss, utan har sin rot i den frid som Jesus ger. Han sade: "Frid lämnar jag efter mig åt eder, min frid giver jag eder; icke giver jag eder den, såsom världen giver: Edra hjärtan vare icke oroliga eller försagda." Joh 14:27. Joh. 16:33, "Detta har jag talat till eder, för att I skolen hava frid i mig. I världen liden I betryck: men varen vid gott mod, jag har övervunnit världen."

Läs Rom. 5:1—5. Här ser vi att vår frid har sin grund i den rättfärdighet som Jesus vunnit åt oss genom sitt lidande och död,

samt sin uppståndelse från de döda. Allt av nåd.

För att kunna tillägna oss dessa omätliga skatter måste vi ha tro. Jesus säger: "Tron på Gud; tron ock på mig." Då vi i tron vilar på löftesorden behöver vi icke frukta för att bli besvikna, då vi i bön går ut på löftesorden i hans testamente till oss. Han genom vilkens ord allt är till har sagt: "Mig är GIVEN allt makt i himmelen och på jorden." Han förmår att uppfylla alla sina löften, om det än många gånger kan se omöjligt ut för våra ögon. Så måste det väl ha sett ut för profeten Elia när han bad att det icke skulle regna, och det regnade icke under tre år och sex månader. Åter bad han om regn och det dröjde icke utan kom i ymnigt mått. Sådan var han, Elias Gud, och han är densamme i dag. Och Elia var en människa med samma natur som vi. Och vi har samma möjligheter att bedja. Vi har en rik testator, som har uppstått, och han vakar över att testamentets paragrafer är till alla delar intakta.

I Joh. ev. 6 kap. läser vi i v. 37: "Allt vad min Fader giver mig, det kommer till mig; och den som kommer till mig, honom skall jag sannerligen icke kasta ut."

Avvisar oss aldrig

Ett underbart löfte till varje ängslig och räddhågad människa. Till Jesus får vi komma med alla våra bekymmer, och vi behöver aldrig vara bekymrade för att han skall visa oss ifrån sig. Att det skall stå på hans dörr: STÄNGT FÖR SEMESTER. Nej han säger i stället: "Förrän de ropa vill jag svara och medan de ännu tala vill jag bönhöra."

Han säger aldrig: "Gå din väg; Jag har inte tid med dig nu." I 38 v. läser vi: "Jag har kommit ned från himmelen, icke för att göra min vilja, utan för att göra dens vilja, som har sänt mig."

När Jesu lärjungar uppmanade Jesus att äta, av den mat som de hade skaffat ifrån staden, sade Jesus till dem: "Min mat är att göra dens vilja, som har sänt mig, och att fullborda hans verk." I kap. 6:39 säger han: "Detta är dens vilja, som har sänt mig, att jag icke skall låta någon enda gå förlorad av dem som han har givit mig, utan att jag skall låta dem uppstå på den yttersta dagen." V. 40: "Ja detta är min Faders vilja, att var och en som ser Sonen och tror på honom, han skall låta honom uppstå på den yttersta dagen". V. 47: "Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som tror, han har evigt liv."

Angelägna uppgifter

Sedan jag kom hem från Malmköpingsveckan har två ting kommit i mina tankar gång på gång.

Den ena är iordningställandet av den stora egentliga möteslokalen på Gamla Bro. Det är golvet och stolarna som drar den största kostnaden i detta fall. Och den kostnaden är för mycket för Maranataförsamlingen i Stockholm att bära ensam. Dessutom är det en behjärtansvärd handling för oss vänner utöver landet att vi kommer Maranataförsamlingen till undsättning i detta fall.

Förutom detta att många flera själar kommer att få uppleva frälsning då den nya lokalen kommer till användning, så är det också till välsignelse i landet för övrigt att Guds verk har framgång i Stockholm.

Vi har nyligen fått en mycket glädjande rapport om vad som sker på Johannelund och Gamla Bro.

Det finns vänner utöver landet som bor långt från grupp eller församling och som är tveksamma var de skall sända sina offer. Här har du en uppgift.

Den andra tanken är ett nytt mötestält för Malmköpingsveckorna. Det vi har haft börjar bli gammalt och bristfälligt. Dessutom behövs ett annat större tält för att samla skarorna uti.

Men för detta får vi göra extra offerinsamlingar under vintermånaderna.

Nu gäller det i första hand penningmedel för iordningställandet av stora lokalen i Gamla Bro. Vi tror det skall komma in vad som behövs för detta ändamål.

Må Herrens vilja ske i allt.

*Broderligen
Axel R. Olsson*

Stor invigningshögtid

av möteslokalen på Gamla Bro
Gamla Brogatan 27, **T**-Centralen, Stockholm

Välkomstmöten

för bibelskolans elever
19—20 okt

Till invigningshögtiden står Maranataförsamlingen efter många förberedelser redo att ta emot en stor skara från hela landet. Inkvarteringen kommer i första hand att förläggas till Johannelund medan Gamla Bro helt naturligt blir centrum för möten, måltider och gemenskap i övrigt. Vi tror på en välsignelserik helg och hälsar er kära syskon som offrar och beder för arbetet välkommen att dela vår glädje. Så är vi också tacksamma för en telefonsignal eller skriftlig bekräftelse på er ankomst.

Hålltider i den nya lokalen

Lördag 19/10

- 9.00 Brödbrytelse
- 11.00 Proklamation på Sergel
- 16.00 Mission och information
- 19.30 Stort välkomst- och väckelsemöte

Söndag den 20/10

- 11.00 Guds Ord förkunnas. Arne Imsen
- 15.00 } Väckelse och befrielsemöten
- 19.00 }

Stora nyheter

Maranata budskap på

KASSETT

Församlingssång — bibelstudier — väckelsemöten —
inspelat på MRM/KASSETT

KB 30812 Arne Imsen:
MÄNNISKANS SLUT - GUDS BÖRJAN
*1 Mos.11 Babels torn - språkförbistringen
människans slut. 1 Mos.12 Guds början -
med Abraham.*

KB 31218 Arne Imsen:
FÖRSAMLINGEN OCH PARTIPOLITIKEN
*Finns det någon uppmaning i bibeln till partipoli-
tiskt engagemang? Josefs, Daniels m.fl. situation
undersöks. Klar bibliocentrisk undervisning.*

KB 40129 Arne Imsen:
FUNKTIONERNA I KRISTI KROPP
*Harmoni i församlingsskroppen. »Men nu ären i
Kristi kropp och hans lemmar, var och en i sin
män. 1 Kor 12:27*

KB 40326 ARNE IMSEN
EN FUNGERANDE TRO
Bibelstudium över Romarbrevet. Mycket lärorikt.

KB 40414 Arne Imsen:
SLÄPP MITT FOLK!
*2 Mos 5 Guds folks befrielse från de främmande
makterna. Ett avskilt folk.*

KB 40709 Arne Imsen:
ALLTING GEMENSAMT
*Vad betyder urkristet församlingssliv för individen?
Paulus visar vägen med sitt liv.*

KB 40730 Arne Imsen:
ÄR DÅ KRISTUS DELAD?
Om individualism och kompletteringsgemenskap.

KB 40811 Arne Imsen:
BEFRIELSE FRÅN AVGUDARNA
*Guds folk får aldrig inleda fredsförhandlingar med
fienden. Gud är inte beroende av massan, men han
behöver ett folk som är HELT överlåtet åt honom.*

Prenumerera på
MÅNADENS KASSETT
bibelstudier för
enskilda och församlingar

Äntligen kan vi erbjuda ARNE IMSENS
bibelstudium på kassett i större skala.

Ett kassettband per månad med
DYNAMIT-BIBELSTUDIUM.

Månadsbanden kostar 15:- st
plus postförskottsavgiften.

Som kassettprenumerant får du
även köpa andra bibelstudie-
kassetter för 15:- st.

KRYSSA FÖR NEDÅN TILL
VÄNSTER, SÅ FÅR DU HEM
ETT LADDAT BIBELSTUDIUM
EN GÅNG I MÅNADEN.

Banden kostar 18:- inkl. moms

Kassettprenumeranter betalar bara 15:- st.

Sänd mig mot postförskott följande kassettband:

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadr:

Ring eller skriv nu!

Orderadress:
MRM/Kassett
Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 23 21

g vill bli
tprenumerant.
umeration
tills uppsägning

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Midnattsropet
Box 1236, 161 12 Bromma

Bilaga medföljer

Segervägen

Text: Björn Blåhammar

Sten på sten av döda stenar är byggda på Storbabylon — jättestaden — jordglobens supercentra — människans ideologiska vanvettesarena där det mänskliga intellektet är systemsatt, programmerat och välsignat för att det skall arbeta mot det väldiga mål som man har satt för sig: enhet till varje pris.

Ser du henne, flockmänniskan, hon som jagar mästaren för att frambära sina ivriga händer och be om tjänst och uppgift?

Hon har kraft och mod, hon har styrka och förstånd — skulle hon inte vilja följa alla mästares råd, skulle hon inte kunna ge sitt liv för sitt högmots skull?

Ser du hur hon bygger Babylon — himlatorsnet — finns det också ett språk så att vi kan vara ett?

Men när Han kommer som är Mästaren — han som är sann Gud och sann människa — då skall Han riva alla torn — religiösa och politiska byggnader — "Ja, du ser dessa stora byggnader, men här skall förvisso icke lämnas sten på sten, allt skall bli nedbrutet." (Matt, 13).

Sakarja skriver om Jesus att Han skall sätta sina fötter på Oljeberget: "och Oljeberget skall rämma mitt itu, mot öster och väster, till en mycket stor dal, i det

att den ena hälften av berget viker undan mot norr och andra hälften därav mot söder.

Och i skolen fly ned i dalen mellan mina berg..." (14:4—5).

Det är en skådeplats av säreget slag, Oljeberget. Det var en böneplats och en bostad för Jesus. Där undervisade Han sina lärjungar om jordens framtid, där gav Han dem löftet om sin tillkomme, där instiftade Han sakramenten, där gav Han sin församling en arbetsform som slutgiltigt sprängde de mänskliga ramarna, och där på Oljeberget fanns också örtagården. Där i Eden — paradiset — samlade Guds Son sin församling — mitt ibland dem fanns också Satans sändebud — där upprättade Han den nya tiden. Där — i Lustgården — kastade också babylonierna masken och gav sitt vittnesbörd om var deras idéologi hade sin praktiska förankring.

Oljeberget — det av kaldéerna förtrampade Eden som de gjort till ett Babylon — den andliga människogrytan — måste splittras så att en flyktväg kan beredas. "Och ingen kanané skall mer finnas i Herren Sebaots hus på den tiden." (Sak. 14:21)

Det var där i örtagården som människan åter fick växa till människa i namnet Jesus Kristus. Där möter vi vittnesbördet om den sanna människans totala storhet när hon säger: "Dock, ske icke min vilja, utan din."

Men där i örtagården får vi också bevittna det fullständiga, totala, *medvetna* förräderiet där babylonierna ges en möjlighet att operera inifrån.

Babylonien måste splittras i grund, en flyktväg beredas, en väg beredd av Gud för hans folk.

Guds folk är ett ledarfolk som fyller sin uppgift endast när det intar sin profetiska position som Gud bereder i varje generation, Jeremia säger: "Flyt ut ur Babel, dragen bort ifrån kaldéernas land och bliven lika bockar, som hasta framför hjorden." (50:8).

Jesus kommer — Han har kallat oss att möta Honom där före hjorden, ensamma, uteslutna. Utan någon plats att vila annat än i Honom skall Han möta oss för att ge oss ett hem och ett land: en flyktväg — en segerväg. Han som har gett oss sitt Ord vill möta ordets människor som föddes till liv när Han talade, och när Hans blick skådade in i oss förstod vi att vi inte längre kunde leva i oss själva.